

Сцена VI

Кйоръ Хасанъ (влязъ почиттелно).

Мене ми казахъ, че щъ го заваръ тука, а нѣма никого. Да почакамъ (сѣда при пѣщъ та). Тая кжща е на старъ достъ.

Единъ Софта (влязъ)

Селямъ алекимъ!

Кйоръ Хасанъ.

Алекимъ селямъ.

Софта та.

Ако не се лъжъ, тая кжща е твоя. Ти тукашенъ ли си? (Сѣда).

Кйоръ Хасанъ.

Тукашенъ, ама кжщата . . .

Софта та.

Ба, добра, добра е Какъ отивать тука работи тѣ? . . . Московци тѣ лоши, нали? . .

Кйоръ Хасанъ.

Лоши та лоши! станахме за срамъ! Я ми кажи какво прави тамъ нашъ тѣ патишахъ? Ще ли испжди скоро Московци тѣ?

Софта та.

Съ божя воля ще ги испжди скоро. Немà ти мислишь, че ако да искаше падишахъ тѣ, не би ги испждилъ още отъ напрѣдъ?

Кйоръ Хасанъ.

Незнамъ . . . Ама чини ми се, че тѣ ни надвиха.

Софта та.

Чини ти се тебе, ама криво ти се чини. Азъ виждамъ, че ти нищо незнаешъ.